

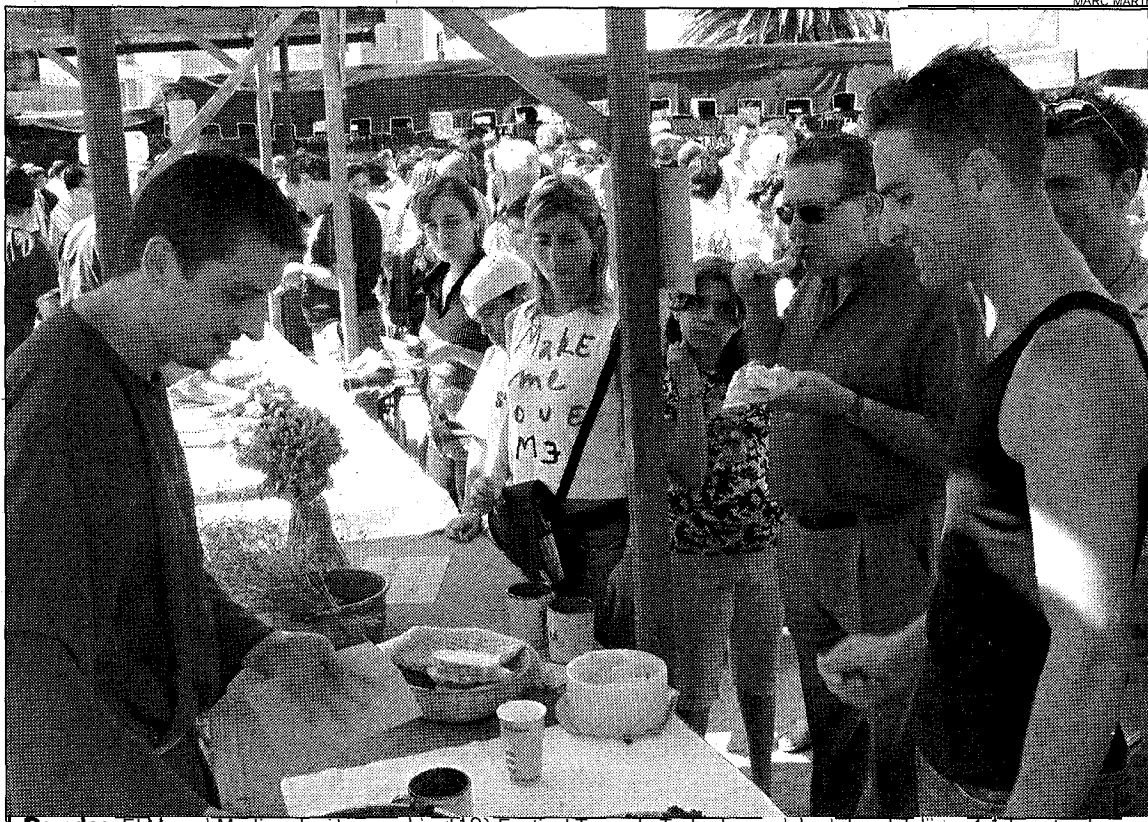
Terra de Trobadors és una barreja de falsos comerciants amb productes inversemblants i autèntics professionals de visitar fires amb enyor comtal

PER JOAQUIM BOHIGAS

«Maremagnum» que pon ous d'or

Arribrarà el dia en què els patis de les senyoriales cases pairals de la trama urbana del Castelló d'Empúries antic formaran part de les rutes turístiques. El municipi sap explotar l'enyor comtal amb una fira que acaba prioritant els actes lúdics per sobre els culturals. Terra de Trobadors va provocar ahir el col·lapse en la zona d'influència del recinte històric però, tanmateix, ara és també moment oportú per plantejar-se cap on es desitja que evolucioni la fira i no quedar-se estancats en un simple espectacle de varietats de veïns/veïnes disfressats de falsos comerciants que, a canvi dels lliosos diners de billó, ofereixen cada any els mateixos productes a autèntics professionals d'assistència a les diferents fires de record medieval convocades a la demarcació. I fora d'ella. Explotar el passat històric significa alimentar la gallina que pon ous d'ors a finals d'estiu però se sap que la guineu golafre no és lluny de la plana empordanesa.

Anem a pams. Prengui'n atenció a la citació: «Nosaltres, els vilatans de Castelló d'Empúries, un dels municipis més lliures i poderosos del nord de Catalunya, us donem la benvinguda i desitgem que la vostra visita sigui ditxosa i riallera» diu un text de salutació. L'alcalde Sanllehí convida a «pujar a la maquina del temps i recular més de vuit-cents anys per aparèixer en el moment joiós que van viure els nostres avantpassats». Res més cert que la realitat. La zona de reunió de la massa es concentra, una vegada més, a la llotja i a la placa de Joan Alsina. El capellà, fill del municipi, però lluny de qualsevol ti-

Parades. El Mercat Medieval va tancar ahir el 13è Festival Terra de Trobadors celebrat des del dijous 1 de setembre.

pus de privilegi per raó de sang, veuria que la zona que el recorda es converteix, una vegada a l'any, en una barreja singular d'artesans inversemblants, prostitutes sense dents, bruixots que anuncien la fi del món, vividors diversos i, és clar, riuades de visitants atrets per la proposta de viatjar al passat. Perquè no hi ha futur? El més sorneguer es el rector del municipi. L'afrancesat Narcís Costabella Casas, en el citada escudella amb empremta medieval, té l'habilitat i/o aptitud d'instal·lar una parada de venda de ciris per finançar els tre-

balls de millora de l'espectacular orgue barroc històric de la Catedral de Santa Maria. Ens queda cara de cavall quan ens expliquen que cal «la restauració del Recitativiu, la reconstrucció de la Manxa i l'acabament de la rehabilitació del Salmer del Pedaler». Dringuen els diners de la fissa del comte Hug quan informen que els treballs costa 138.000 euros -23 milions de pessetes-. Costabella segueix la màxima de fer participar ciutadans i visitants de l'església a través de la cultura. Un «maremagnum» -un dels motius d'en-

guany ha estat la Mediterrània— que té per finalitat, diu el batlle, de «recuperar el nostre passat d'una forma amena, divertida i didàctica; on tots els ciutadans d'aquesta vila han reviscut el passat més gloriós de la capital de l'antic comtat d'Empúries». La Mediterrània, entesa com «la gran clau de l'economia de tota la vila i el comtat d'Empúries», s'ha mantingut perenne ala marina que ara ocupa la macro Empuriabrava. A Terra de Trobadors, si no es vol afegar, diguem d'èxit, li cal un retoc per continuar sent «tota una Festa Major».